

Vak A, grafnr. 6

Johanna Adriana Nieuwerf
Cornelis Loomans

geb. 16 januari 1893   overl. 7 september 1955
geb. 10 juni 1886   overl. 17 april 1979

Over dit echtpaar heb ik rond 2005 veel gehoord van hun jongste dochter, Coby Van den Hoogen-Loomans.

In 2000, toen we een eerste poging deden om het vervallen Hofje op te knappen, was zij de allereerste nabestaande die het graf van haar ouders kwam opknappen voor zover ze dat kon. Ze was toen 70 jaar, en nog best kwiek. Ze zette er twee figuurtjes op, van een schoenlapper en zijn vrouw. Die staan er nog steeds, al zijn ze wel aangetast door weer en wind.

De naam van Coby's vader was nooit toegevoegd aan de steen, dat heeft zij toen geregeld met een metalen naamplaatje.

Een paar jaar later heb ik op haar verzoek de letters zwart gemaakt (en toen meteen maar van alle stenen die ook opliggende letters hebben). Met een kurk gedoopt in zwarte fietslak gaat dat prima. Toen Coby voorjaar 2010 zelf overleed, kort na haar 80^e verjaardag, heeft háár dochter Hannie van Leeuwen-van den Hoogen dit graf zo mooi beplant zodat het er op de dag van Coby's begrafenis mooi bij lag. Het schoenlappertje was toen zijn rechterarmpje al kwijt.

Coby kreeg een plek schuin tegenover dit graf.

Juni 2000: Coby maakt het graf van haar ouders schoon. De dubbele rij veel te groot gegroeide Douglassparren stonden toen nog rond het Hofje.

Cornelis Loomans werd geboren op donderdag 10 juni 1886 in Hazerswoude.

Johanna Adriana Nieuwerf werd geboren op zaterdag 14 januari 1893 in Boskoop.

Ze trouwden op vrijdag 22 maart 1912 in Boskoop.

Cor werkte op een binnenvaartschip, ze voeren tot ver in Duitsland toe.

Johanna's ouders hadden volgens Coby een hotel-restaurant in Boskoop; hoe dat heette wist zij niet.

Johanna werkte na haar schooltijd in dat restaurant, en daar leerde ze Cor kennen. Blijkbaar kwam hij daar tussen zijn werk als matroos door nogal eens langs. Hazerswoude en Boskoop liggen natuurlijk ook dicht bij elkaar.

Op donderdag 11 november 1920 vestigden Cor en Johanna zich met drie dochters en één zoontje (toen nog baby) in Den Dolder.

Op de persoonskaart van Cor uit het CBG staan zijn adressen achtereenvolgens aangegeven als:
Dolderseweg 120

Dolderseweg 214 (dat is een toenmalige bedrijfswoning van de W.A. Hoeve aan wat wij het Berkenlaantje noemen)

Dolderseweg 140a (dat was destijds één van de kleine winkels ter hoogte van de huidige kapper)
Pleineslaan 40

Wanneer hij van het ene naar het andere adres verhuisde staat er niet bij.

Op de gezinskaart uit het archief van Zeist staat als adres eerst een stempel en het tweede adres handgeschreven:

DOLD.WEG W.A.HOEVE

Pleineslaan 40.

Waar komt dat verschil vandaan? Geen idee.

Coby vertelde waarom het gezin volgens haar hierheen kwam:

Johanna vond het griezelig dat Cor steeds weg was met dat binnenschip. Ze zag een advertentie voor een baan als stoker op de W.A.Hoeve, en zonder dat Cor het wist solliciteerde ze voor hem per brief.

En hij werd aangenomen!

Ik vermoed dat Cor eerst zonder het gezin hierheen kwam, een tijdje bij verschillende mensen inwoonde, en dat zijn gezin pas hier kwam zodra er een bedrijfswoning aan het Berkenlaantje beschikbaar was.

Volgens Coby verhuisde het gezin meteen in 1921, zodra de huizen aan de Pleineslaan werden gebouwd rond het pleintje, daarheen en kwamen terecht op nr. 40.

(Dit is het huis waar het echtpaar Van den Hoogen-Loomans nog altijd woonde toen ik hen sprak, en waar Ton van den Hoogen sinds haar overlijden nog steeds woont.)

De reden voor die verhuizing had volgens Coby ook weer met Johanna te maken: wie op de Berkenlaan in een dienstwoning van de W.A.Hoeve woonde moest een psychiatrische patiënt in huis nemen. Zo'n man had overdag bezigheden op de Hoeve, maar at 's avonds mee met het gezin en sliep in hun huis. Dat vond Johanna griezelig, en daarom verhuisden ze.

Het betekende wel meteen dat Cor ook ander werk moest zoeken. Waarschijnlijk is hij maar heel kort werknemer op de Hoeve geweest, want de gezinskaart in Zeist meldt als beroep meteen: fabrieksarbeider.

Cor ging op Zeepfabriek "De Duif" werken, maar duurde volgens Coby ook niet lang.

Hij liep gezondheidsschade op door een val op het werk. Hij gleed uit op de gladde vloer van de vliering en viel door een luik een verdieping naar beneden. Hij werd afgekeurd. Maar er was destijds nog geen WAO, dus de afkeuring betekende dat hij wat anders moest gaan doen voor de kost.

Hij werd schoenmaker in hun huis, bijna recht tegenover schoenmaker Van de Wal aan hetzelfde pleintje. En let wel: iets verderop zat nog een derde schoenmaker, Engels, op Pleineslaan 82!

Cor maakte nieuwe schoenen en laarzen en repareerde natuurlijk ook schoeisel.

En dat is hij blijven doen totdat in 1957 (Cor was toen 70!) de AOW werd ingevoerd.

Coby vertelde me destijds dat haar ouders in totaal 8 kinderen kregen, waarvan de eerste 3 jong zijn gestorven. Zij zelf was het nakomertje dat dezelfde naam kreeg als een overleden zusje..

Op de gezinskaart in het archief van Zeist staan onderstaande 7 kinderen, en via www.genlias.nl kon ik geen kindje vinden dat al in Bodegraven zou zijn geboren en gestorven:

Klasina Johanna	23-02-1913	in Hazerswoude,	overleden 18-09-1934	in Zeist
Jacoba (Coby)	27-03-1916	in Bodegraven,	overleden 04-02-1926	in Zeist
Johanna Cornelia (Joke)	18-09-1917	idem		
Cornelis Hendrik Adrianus	17-05-1920	idem		
Margaretha Emma (Gré)	08-03-1922	in Zeist		
Adriana (Jeanne)	29-03-1924	idem		
Jacoba (Coby)	22-03-1930	idem		

Pas later, in oktober 2014, vond ik op www.wiewaswie toch een overlijdensakte van een 2-jarig zoontje:

Adrianus Cornelis, overleden in Bodegraven op vrijdag 31 augustus 1917, 2 jaar oud.

Wat een drama, Johanna's (toen) 4^e kindje Joke was pas 2 weken oud toen dit jongetje stierf.....

Er was dus inderdaad een 8^e kind.

Coby meende dat het jongetje stierf omdat hij erg hard van de trap was gevallen.

De Jacoba die kort voor haar 10^e verjaardag in 1916 overleed had voor zover de latere (tweede) Coby wist een gezwel in haar borst waardoor ze stierf. Deze eerste Coby is begraven op Het Stille Hofje. De latere Coby had graag willen weten op welke plek. We kunnen het nergens in onze administratie vinden. Coby dacht dat haar ouders destijds zelfs geen geld hadden voor een naamloos stenen paaltje (waarvan er een aantal staan in de vakken A en B), en een eenvoudig houten kruis hadden gemaakt van stokken uit het bos. Dat doorstaat de tand des tijds natuurlijk niet.

De oudste dochter Klasina overleed aan tbc. Ze heeft lang op bed liggen kuren. Coby herinnerde zich dat er in de achtertuin een soort huisje voor haar was gebouwd waar ze overdag lag. Klasina moest in Zeist worden begraven, omdat de directeur van de Unilever (toen eigenaar van het Hofje) in 1933 opdracht gaf om hier geen teraardebestellingen meer toe te staan. Klasina overleed in 1934.

Op www.graftombe.nl vond ik geen vermelding van Klasina op de Zeister begraafplaats. Waarschijnlijk was het een graf voor bepaalde tijd dat inmiddels niet meer bestaat.

Het gezin woonde hier aan de Pleineslaan eerst met 4, later met 6 kinderen. De eerste Coby overleed in 1926, toen waren er nog 5 kinderen. In 1930 kwam nakomertje Coby, en waren ze weer met 6 kinderen totdat Klasina overleed in 1934.

Hoe deden ze dat met zoveel kinderen in deze tussenwoning van bescheiden omvang waar Cor ook nog zijn bedrijf in de voorkamer beneden had?

Boven waren 4 slaapkamertjes waren, maar geen badkamer. Badderen gebeurde in een teil in de keuken, en af en toe ging men naar het badhuis bij de oprijlaan naar de Hoeve (nu de brandweerkazerne).

Joke en Gré sliepen samen op een kamer, Jeanne en Coby ook, de enige broer Cor had het kleinste kamertje voor zichzelf, en de ouders hadden ook een slaapkamer.

Hoe de verdeling was toen Klasina nog leefde vergat ik te vragen. Misschien sliepen ze totdat Klasina ziek werd en beneden een bed kreeg met 3 meisjes op een kamer.

Johanna kon na het verlies van Adri in 1917 en van Coby in 1926 het verlies van Klasina in 1934 niet meer aan. Ze was toen hard geworden, zei de tweede Coby. Zij zelf had daardoor weinig moederliefde ervaren. Maar dat begreep ze wel, ze wilde er zeker niet over klagen.

Johanna kon ooit heel goed orgelspelen, maar na Klasina's dood had ze dat nooit meer gedaan. Ze sloot zich af van de wereld en kwam bijna nergens meer.

Ze ging alleen regelmatig met een taxi van Rebergen naar een alternatieve genezer aan de Van Ostadelaan in Bilthoven. Toch heeft Johanna haar laatste gestorven kind maar een jaar of 20 overleefd, ze stierf in 1959 op haar 62^e.

“Ze zakte bij het koffie drinken zomaar in elkaar”.

Coby heeft letterlijk vanaf haar geboorte tot kort voor haar dood op Pleineslaan 40 gewoond.

Op haar 17^e, in 1947, trouwde ze met Ton van den Hoogen en samen betrokken ze de bovenverdieping. Hun eigen drie kinderen zijn hier op nr. 40 geboren en opgegroeid. (En weer later, al een jaar nadat Cor elders was gaan wonen, kwam hun dochter Hannie hier weer met háár man Peter en hun kinderen bij hen inwonen! Zij kregen twee jaar later hun eigen huis, drie deuren verderop aan hetzelfde pleintje, waar ze anno 2014 nog steeds wonen.)

Johanna en Cor sliepen beneden, in een aangebouwde serre met een glazen dak zodat de schoenmakerij aan de straatkant kon doorgaan.

Ton vertelde me dat hij goed met zijn beide schoonouders overweg kon.

Met Cor ging hij vaak met zijn schoonvader mee naar Utrecht, om bij groothandel Hes aan de Biltstraat lappen leer en kant-en-klare hakken in te kopen. Dat deden ze op de brommer, waarmee ze ook tochtjes maakten.

Soms reden ze helemaal naar Hazerswoude reden om Cor's enige zus Adriana op te zoeken, die getrouwd was met een molenaar. Hij herinnerde zich dat als mooie ritjes en mooie bezoeken.

Coby zei dat haar vader een goeie schoenmaker was. Hij had zich het vak gewoon zelf geleerd door het te gaan doen. Ze zag de grote kast nog goed voor zich die tegen de muur stond, vol met leesten en materialen. Maar, zei ze, we hebben wel degelijk ook echte armoede gekend. Vooral in de crisisjaren, vermoed ik.

Cor vertelde vaak en veel over zijn jaren op de binnenvaart, dat werk was hem wellicht nog het meest bevallen.

Cor Loomans bleef na de dood van Cornelia nog 7 jaar hier wonen, slapen in die serre, en zijn werk als schoenmaker voortzetten.

“Hij was een lieve goeie man, en een harde werker,” zei Coby. Naast het schoenmaken had hij de diepe achtertuin helemaal in gebruik als moestuin, wat ook veel werk vergde. En omdat de grond schraal was en niet echt veel opleverde, had hij er in latere jaren nog een aardappelveld bij dat hij huurde achter Hiensch (de huidige Eglantier), op de plek waar nu de Fornheseflat staat. Coby ging als kind graag met hem mee naar dat landje, of helpen in de moestuin achter het huis.

Haar eigen kinderen deden dat alle drie ook, elk van hen was graag bij opa. Ton jr. ging bijv. achterop de fiets mee met opa naar de kerk in Zeist. De kinderen gingen ook achterop de brommer mee leer

halen in Utrecht.

Op zijn persoonskaart staat dat Cor van augustus 1962 tot oktober 1964 aan de Omloop in Utrecht heeft gewoond. Coby vertelde me daar niet over, en ik kan haar niet meer vragen wat dat voor onderkomen was. In 1965 verhuisde Cor naar rusthuis Casa Nostra aan de Dolderseweg 132, dat stond waar nu het appartementencomplex De Vliegdenen staat. Hij sloot daar vriendschap met een deftige dame, die later verhuisde naar De Koperwiek en daar overleed. Toen Cor zelf meer hulpbehoevend werd verhuisde hij naar verzorgingshuis De Hulshorst van zuster Puijk aan de Paltzerweg 291, en "ging daar gekke dingen doen, zoals zichzelf groeten als hij zijn spiegelbeeld zag". Uiteindelijk werd hij echt dement, en de laatste twee jaar van zijn leven is hij verpleegd in een verpleeghuis Villa Dennenoord aan de Naarderstraat 81 in Laren.

Waar kwamen Cor Loomans en Johanna Nieuwerf vandaan?

Cor werd op 10 juni 1886 geboren in Hazerswoude, in een groot gezin.

Zijn ouders waren:

Hendrik Loomans, van beroep arbeider.

Klasina den Hertog.

Op www.genlias.nl vond ik van hen 13 kinderen, geboren tussen 1882 en 1899, waarvan er 9 heel jong stierven (tussen de 2 weken en 14 maanden en 1 levenloos ter wereld kwam. Er bleven dus slechts 3 kinderen in leven: Cor, zijn jongere zus Adriana en zijn jongste broer Jacobus.

Wat een vreselijk lot voor Cor's ouders....

Hijzelf was het vierde kind dat geboren werd, en de eerste die in leven bleef.

Coby had me verteld dat haar vader uit een groot gezin kwam met veel broers.

Na wat speurwerk ontdekte ik dat er nog 3 stiefbroers waren, uit een eerder huwelijk van Cor's vader.

Met zijn eerste vrouw had Hendrik Loomans 5 zonen gekregen, waarvan de eerste na een maand overleed en de vijfde binnen 10 maanden. De moeder (Antje) was twee maanden na de geboorte van het laatste zoontje al overleden.

Geen wonder dat er snel een nieuwe echtgenote nodig was....

Johanna werd op 16 januari 1893 geboren in Boskoop, "in een groot gezin met veel zusters" zei Coby.

Op genlias (nu wiewaswie) vond ik haar ouders:

Adrianus Nieuwerf (Volgens Coby restauranthouder, dat heb ik niet bevestigd kunnen vinden) Jacoba Verkade

En hun 8 kinderen:

Wilhelmus Hendrik Nieuwerf geb. 28-10-1891

Johanna Adriana Nieuwerf geb. 14-01-1893

Wilhelmina Margaretha Nieuwerf geb. 06-07-1896

Emma Jeannette Nieuwerf geb. 12-02-1898

Hendrik Jan Nieuwerf geb. 21-10-1899 en overl. 22-02-1900

Adriana Jacoba Nieuwerf geb. 25-01-1901 in Boskoop

Arie Jan Nieuwerf geb. ??, overl. 09-03-1903, 0 jaar oud

Jacobina Adriana geb. ??, overl. 15-10-1911 5 jaar oud.

In dit gezin bleven dus 4 dochters en 1 zoon in leven.